

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை விருதுகள் வழங்குவது என்பது, படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்தி, நிறைய தரமான இலக்கியப் படைப்புகள் வெளி வரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். ஆனால், அண்மைக் காலமாக விருதுகள் வழங்குவதில் ஏற்படும் சர்ச்சைகள், அரசியல்கள், ஊழல்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, தரமான படைப்புகள் ஓரங்கட்டப்படுகின்றனவோ என்ற பயத்தைப் படைப்பாளிகள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி உள்ளன. விளைவு, எண்ணற்ற இலக்கிய விருதுகள் புற்றிசல்கள் போல் முளைத்து, வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற நிலையை உருவாக்கிவிட்டன. உண்மையில் இலக்கிய விருதுகளால் தமிழ் இலக்கியங்களுக்குப் பெரிய ஆபத்து வரும் சூழல் உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. இதுபற்றிக் கலை

இலக்கிய விமர்சகர் இந்திரனும் இலக்கியப் படைப்பாளியான சாருநிவேதிதாவும் சந்தித்து உரையாடியதின் ஒரு பகுதி:

சாரு. நிவேதிதா: சமீபத்தில் ஒரு பெரிய எழுத்தாளரைச் சந்தித்தேன். அவரிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட விருதைச் சொல்லி, "இந்த விருதுக்காக உங்கள் பெயரை யாரும் சிபாரிசு செய்ய வில்லையா?" என்று கேட்டேன். அதுக்கு அவர் சொன்னார், "எனக்கு இப்போது தான் 70 வயது ஆகிறது. ஒரு 80, 90 வயதாகி, சித்தபிரமை எல்லாம் வந்த பின்னர்தான், அதை நமக்கெல்லாம் கொடுக்கலானது கன்சிடர் பண்ணுவாங்க" என்றார். அவர் நகுலன்.

அப்போதுதான் இந்த விருது கொடுக்கும் சமர்ச்சாரம் இப்படி இருக்கே என்று வருத்தப்பட்டேன்.

"வாய்க்கரிசி போடுவதுபோல் விருதைப் போடுகிறார்கள்" என்று நீங்கள்

சாமிநாதன் போன்றவர்கள் பேசுகிற விஷயத்திற்கு வருவோம். அதாவது பத்து பேர் படித்தால் போதும் என்பது. இந்த மனோபாவம்தான் விருதுகள் கொடுக்கிற கமிட்டியில் இருக்கிறவர்களிடமும் இருக்கிறது. மூன்று பேர் கமிட்டியில் இருப்பாங்க. அந்த மூன்று பேரும் விலை போவதற்கும் தயாராக இருக்கிறாங்க. இந்த மூன்று பேர்கள் செய்கிற காரியம்தான் உண்மையான எழுத்தாளர்களைத் தேர்வு செய்து மக்களுக்கு அடையாளம் காட்டுவதற்குப் பதிலாக ஊழலுக்கு வழி வகுக்கிறது.

இந்திரன்: எல்லா விருதுகளும் ஒரு அரசியலோடே அல்லது ஒரு அமைப்போடோதான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலோடும் அமைப்போடும் சம்பந்தப்பட்டுக் கொண்டு, ஒரு கேவலமான சமூகத்தில் ஒரு உயர்ந்த விருதை எப்படிச் சாதிக்க முடியும்? உன்னுடைய சமூகம் அழுக்காக இருக்கும். ஆனால், அந்தச் சமூகம் கொடுக்கிற விருது மட்டும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும். இதனால்தான் உண்மையான எழுத்தாளனை மக்கள் முன் அடையாளம் காட்டுவதற்கு விருதுகள் ஒரு தடையாக இருக்கின்றன என்கிறேன். ஏனெனில், விருதுகள் இவைதான் சிறந்த எழுத்து என்று ஒரு மதிப்பீட்டை உருவாக்கி விடுகின்றன. அப்படியானால் சமூகத்திற்கு எதிரான ஒரு எதிர்ப்பு இலக்கிய வாதியை அது மறுக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம்.

சாரு நிவேதிதா: சமூகம் மோசமாக இருக்கிறது, கேவலமானதாக இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். சரிதான். ஆனால், தென்அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் மிக மோசமான நாசி ஹிட்லர் போன்ற சர்வாதிகாரிகளும் இருக்கும்போது அங்கு நோபல் பரிசு பெறக்கூடிய அளவுக்கு இலக்கிய எழுச்சி சாத்தியமாயிருக்கிறது.

இந்திரன் : ஆனால், இங்கே இலக்கிய விருதுகளைத் தேர்வு செய்கிற ஜூரிகளின் தேர்வு உட்பட எல்லாமே மூடி மறைக்கப்பட்டுதான் நடைபெறுகிறது. ஏன் ஒரு விருது கொடுக்கும்

செயல் இவ்வளவு ரகசியமாக நடைபெற வேண்டும்? ஏன் ஜனநாயகத் தன்மை இங்கு இல்லாமல் போய்விட்டது? சாகித்ய அகாதமி விருது கொடுக்கும்போது முதலில் பல பேர் கொண்ட விருது கமிட்டியிலிருந்து வடிகட்டப்பட்டு அப்புறம் கடைசியில் மூன்றுபேர் தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள். அந்த மூன்று பேரில் ஒருவர் சாகித்ய அகாதமியின் தலைவர். மற்ற இரண்டு பேர் யார் என்பது ரொம்பவும் பெரிய சீகர்ட்டான விஷயம். இப்படி ஒளிவு மறைவாக செய்வதே சமூகத்திற்கு எதிரான விஷயம்தான்.

சாரு நிவேதிதா: லத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களிடையே ஒரு முக்கியமான மேதை ஜூலியோ கொர்த்தனார். இன்று ஜூலியோ கொர்த்தனார் ஒரு ஸ்கொயரில் நின்று தன்னுடைய சிறுகதையை வாசிக்கிறார் என்று செய்தித் தாள்களில் செய்தி வருமா. பேக்டரிசுகளில் வேலை செய்பவர்கள் இருநூறு பேர் லாஸ் ஆப் பேயில் வந்து அந்தச் சிறுகதையைக் கேட்க கூடி நிற்பார்களாம். அதுதான் விருது. அதுபோன்ற ஒரு நிலை வந்தால் விருது பற்றிய இந்த உரையாடலே தேவையில்லை. என்னைக் கேட்டால் தமிழில் விருதுகள் கொடுப்பதில் நடக்கும் அரசியலையும் கலாட்டாவையும் பார்க்கும்போது பேசாமல் இந்த விருதுகள் கொடுப்பதையே நிறுத்தி விடலாம் என்றுதான் சொல்வேன்.

இந்திரன்: ஆனால், நீங்கள் சொல்வது போல் விருதுகளை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. விருதுகள் கொடுப்பதாக இருந்தால் நல்ல படைப்பாளிகளை, கலைஞர்களைத் தேடி கண்டுபிடித்து மக்களுக்கு அடையாளம் காண்பிக்க வேண்டும். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் கமிட்டி மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுப்பது உட்பட எல்லா செயல்களும் வெளிப்படையாக கண்ணாடிபோல தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

- இரா. மணிகண்டன்
படங்கள்: சித்ரம் மத்தியாஸ்

கடவுளுக்கும் பிறந்தவர்கள்!

“சாதிகள் இல்லாத, மதங்கள் இல்லாத, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத ஒரு இனிய சமூகத்தை நாம் நாகரிகமற்றவர்கள் என்று ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோம். ஆனால், அவர்களின் உலகம் மிக அழகானது” என்று ஆதிவாசி மக்களின் பக்கம் நின்று பேசுகிறார் கலை விமரிசகர் இந்திரன்.

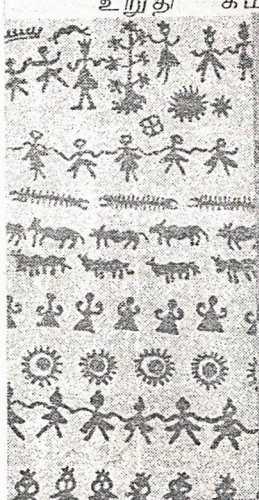
ஆதிவாசிகள் சமுதாயத்தில் பாடப் படும் பாடல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தொகுத்திருக்கிறார் இவர். புத்தகத்தின் பெயர் ‘கடவுளுக்கு முன் பிறந்தவர்கள்.’

“உண்மைதான்! அவர்கள் தங்களை அப்படித்தான் அழைத்துக் கொள்கிறார்கள். ‘நாங்கள் பிறந்து ரொம்ப காலத்துக்குப் பிறகுதான் கடவுள்கள் பிறந்தார்கள். மனிதர்களின் மத்தியில் இருந்துதான் அவர்கள் பிறந்தார்கள். நாங்கள் கடவுளுக்கு முன் பிறந்தவர்கள்’ என்று பிகார் ஜார்கண்ட் பகுதி ஆதிவாசியின் குரலில் தெறிக்கும் உறுதி கம்பீரமானது” என்று

வியப்போடு சொல்கிறார் இந்திரன்.

ஆதிவாசிகள் பற்றிய டாகுமெண்டரிகள், அவர்களைப் பற்றிய புத்தகங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து இந்தக் கவிதைகளைத் திரட்டியிருக்கிறார் இந்திரன்.

“அவர்களின் சமூகத்தை நான்கு விதமாக நான் பார்க்கிறேன். தொன்மம், வாழ்க்கை, துயரம், போராட்டம் என்று அவர்களின் கவிதைகளைப் பார்க்க முடிகிறது. இன்னும் கறைபடியாத அவர்களது நம்பிக்கையினைச் சொல்லும் பாடல்களைக் காண முடிகிறது.

சூப்பர்

சிவன் பிறந்தது எப்போது?
சொல்ல முடியுமா
நீங்கள்?

இயேசு பிறந்தது எப்போது?
சொல்ல முடியுமா
நீங்கள்?

கடவுள்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே
நாங்கள் இங்கே இருந்தோம்.

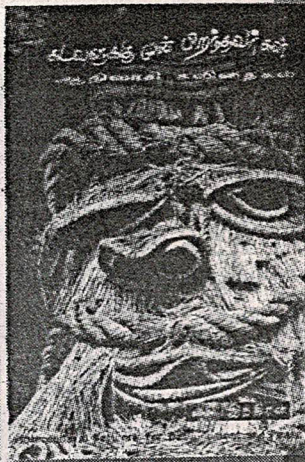
நாங்கள் பிறந்து
ரொம்பகாலத்திற்குப் பிறகுதான்
கடவுள்கள் பிறந்தார்கள்.

மனிதர்களின் மத்தியிலிருந்துதான்
அவர்கள் பிறந்தார்கள்.

நாங்கள்
கடவுள்களுக்கு
முன் பிறந்தவர்கள்.

- 1994-95-ல் ஜார்கண்ட் (தெற்கு பீகார்)
பகுதியின் கோயல்-கேரோ அணைக்
கட்டுத் திட்ட எதிர்ப்புக் கூட்டத்தில்
பாடப்பட்ட ஒரு ஆதிவாசி பாடல்.

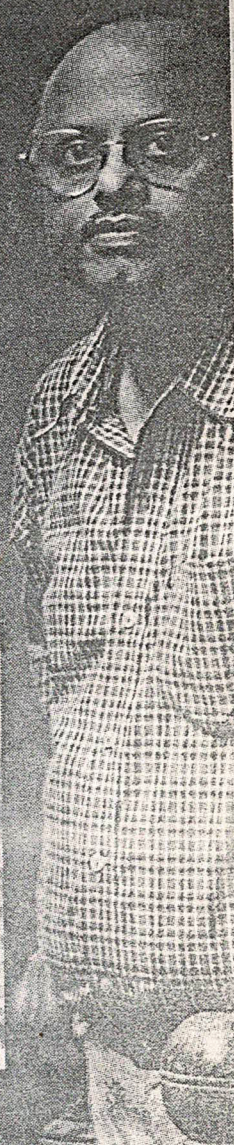
அவர்களது வாழ்க்கைமுறையின்
யதார்த்தத்தை, நேர்மையை அழகு
மிளிர பாடுவதைக் கேட்க முடிகிறது.

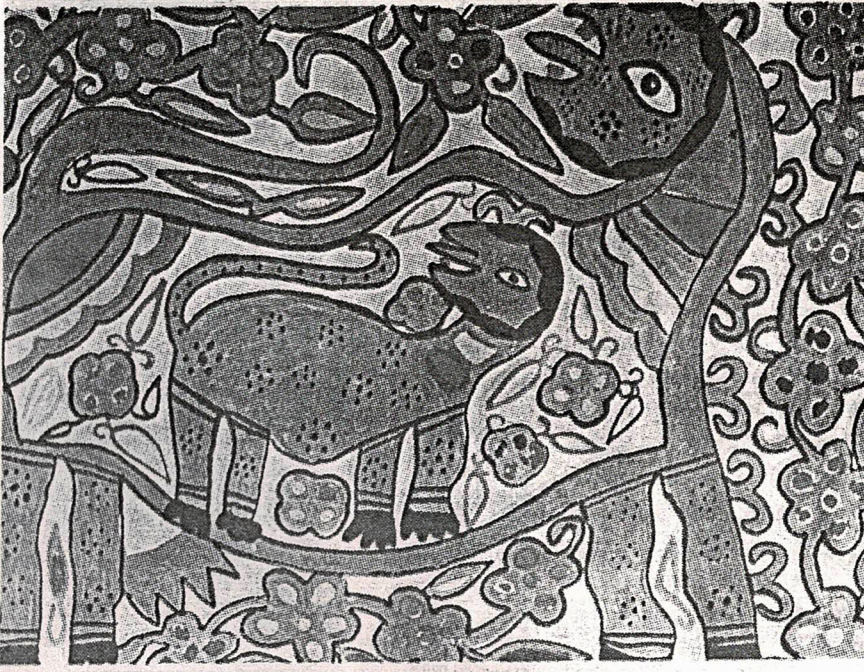

அதோடு அவர்
களது அடிப்படை
உரிமைகளுக்கான
போராட்ட குணம்
பாடல்களில்
தெறிக்கிறது.

அணை கட்டு
கிறோம் என்கிற
காரணத்தாலும்,
தொழிற்சாலை
அமைக்கும்
நோக்கத்தாலும்,
ராணுவத்தினர்

இந்நூலின்

பூதலிப்டஸ்

பூதலிப்டஸ் மரங்கள் அழகானவைதான்.

ஆனால்

ஆடுகள் மேயும் புற்களுக்கான
நிலத்தடி நீரை குடித்து விடுகின்றன.

குளத்துக்குப் பக்கத்தில்

பாறையில் கூட

அவை செழித்து வளர்கின்றன.

ஆனால் அவை உதிர்க்கும் இலைகள்
குளத்திலுள்ள நிறைய மீன்களைச்
சாகடித்துவிடுகின்றன.

காட்டிலாக அதிகாரியின் மனைவி
தங்கத்தில் கனக்கும் நகைகளால்
தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்கிறாள்.

அவருக்கு கொல்கத்தாவில்
இரண்டு வீடுகள் உள்ளன.

அவரது மகன்களும், மகள்களும்
புத்திசாலிகளாக உள்ளனர்.

கர்நாடகாவில் அவர்கள் படிக்கிறார்கள்.

- ஐார்கண்ட் பகுதியின் பெயர்
தெரியாத கவிஞன்

து ப் பா க் கி
சு டு ம் ப யி ர் சி
எடுப்பதற்காகவும்
காடுகளிலிருந்து
துரத்தியடிக்கப்
பட்ட ஆதிவாசி
மக்களுக்கு வாழ
வழி செய்வதில்லை.
அவர்கள் சாலை
ஒரங்களிலும்
குடிசைகளிலும்
வாழும் அவலமும்,
குப்பை பொறுக்கி
காலம் கழிக்கும்
சோகமும், அவர்
களின் பெண்கள்
தெருக்களில்

சாராயம் விற்குமாறு கட்டாயப்
படுத்தப்படும் வேதனையும் பதிவு
செய்யப்பட்டிருக்கும் புத்தகம் இது”
என்று சொன்ன இந்திரன், “தமிழில்
இது புதிய முயற்சி” என்றார்.

உலகில் ஆதிவாசிகளை அதிக
மாகக் கொண்ட நாடுகளில்
இந்தியாவும் ஒன்று. இரண்டாயிர
மாவது ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்
படி நம் நாட்டில் சுமார் எண்பது
மில்லியன் ஆதிவாசிகள் வாழ்கிறார்
கள். “குஜராத்தில் வாழும் கோலி
களாக இருந்தாலும், அந்தமானில்
வாழும் ஓங்கிகளாக இருந்தாலும்,
தமிழ்நாட்டில் வாழும் இருளர்
களாக இருந்தாலும் அவர்களது
கவிதைகளில் வெளிப்பாட்டு
மொழி எளிமையானது” என்று
சொல்லும் இந்திரன், ‘இவர்களது
கவிதைகளைத் தொடுபவன்
ஆதிவாசிகளையே தொடுகிறவன்
ஆகிறான்’ என்று நெகிழ்ந்து
போய்ச் சொன்னார்.

- சி. முருகேஷ்பாபு